

Výlov Velkého rybníka v Dolních Počernicích

Krásné podzimní ráno a vyhlídka že to tak bude po celý den, to byl pro náš výlet na výlov rybníka v Dolních Počernicích, dobrý důvod proč se na nádraží v Praze sešla tak početná turistická skupina. Ta se po pár minutkách jízdy po výstupu na zastávce Dolní Počernice ještě o něco zvětšila.

Pozorovat jenom rybáře a téměř vypuštěný rybník by asi pro náš výlet bylo málo a tak jsme si řekli, že se cestou k Velkému rybníku třeba podíváme jak se žije v ráji, rozhlédneme po počernické návsi a také proč jsme tentokrát použili k jízdě vlak, když jsme klidně mohli přijet až na hráz autobusem. Důvod je zřejmý. Tato železnice vede jen pár metrů od právě loveného rybníka a zámeckého parku. A bylo tomu tak i před neuvěřitelnými stosedmdesáti lety v roce 1845, kdy vůbec poprvé vyjel vlak ze stejného nádraží jako jsme dnes odjeli my, i když se ještě nejmenovalo Masarykovo. Dokonce bylo nutné vybourat otvor v městských hradbách aby se vydal směr Olomouc. Teprve v zámeckém parku se souvislost s tehdejší jízdou vysvětlí.

Zatím jsme na cestě z nádraží a chceme se podívat jak se žije v ráji, to je místo na které se blížíme. Na místní návsi ani jiná cesta nevede. Ta ulice se jmenuje V Ráji. Proč je ráj právě tady, to se nám zjistit nepodařilo, běžné vilky, pár firem, tenisová hala, jezdecký klub, to je tak asi všechno. Okolní příroda je ale pěkná, třeba se tu místní lidé tak opravdu cítí a nebo to bude úplně jinak.

Místní návsi je přímo proti zámku, s radnicí sídlem místního zastupitelstva a souborem dalších domků opravených v původním „vesnickém“ stylu, spolu s pěknou městskou zelení, jsou bezesporu velmi příjemným místem. Tady se nebouralo ale opravovalo a rekonstruovalo !

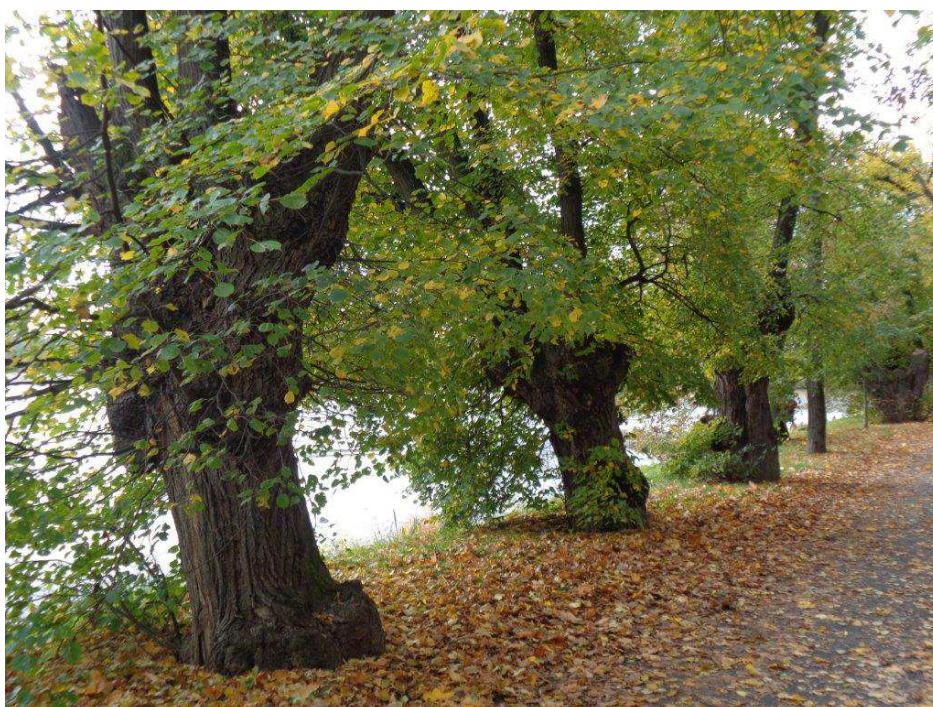
Dolní Počernice mají jednu velkou výhodu. Všechno co je jen trochu zajímavé mají pěkně pohromadě, soustředěné kolem návsi a zámku. I vchod do zámeckého parku je přímo proti radnici. Vešli jsme a bude dobré se trochu rozhlédnout a říci si proč právě dnes a právě tady začíná náš dnešní výlet. Ten bude mnohem více o přírodě než o historii zdejších míst.

Výlov počernického Velkého rybníka je totiž připraven podnikem Lesy hl. m Prahy, Rybářským svazem a místním zastupitelstvem, jako seznámení s přírodou pro děti z mateřských škol. Děti byl tedy plný park a na jednotlivých místech je čekaly nejrůznější ukázky a soutěže. Poznat co živého lze v parku nebo ve vodě vidět, jak rozeznat jednotlivé druhy zvířátek, hmyzu, ryb i stromů a hlavně jak přírodu chránit aby nám dlouho vydržela. No a co mohou vidět a vědět děti může být zajímavé i pro nás.

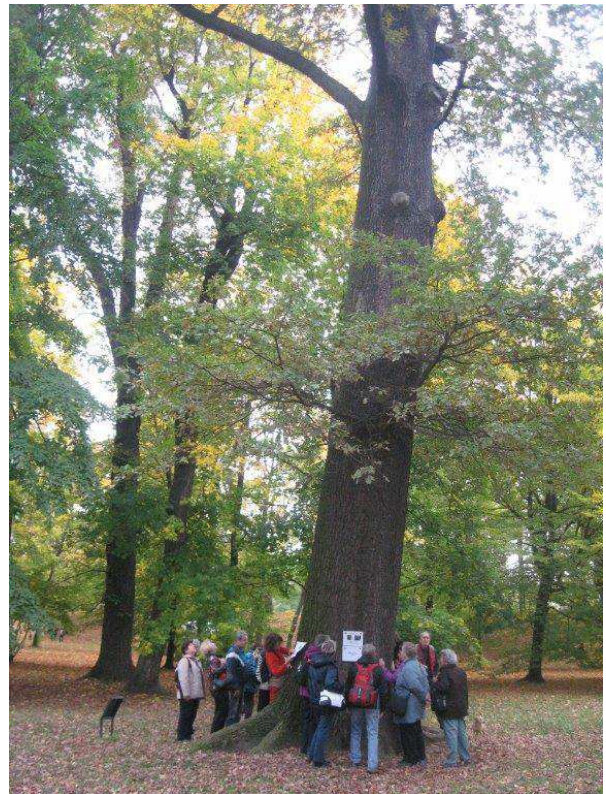
Zdejší zámek s anglickým parkem do kterého jsme právě vešli je kulturní a přírodní památkou České republiky, stejně jako Velký počernický rybník. Sám zámek má delší a složitější historii ale park s rybníkem zakládali Sweet-Šporkové již okolo roku 1776. Právě toto datum je jistým fenoménem zdejšího parku. Protože ještě dnes lze v parku a na hrázi rybníka najít živé svědky té doby. Další svědectví nabízí jen kousek od parku ležící železnice. První vlak kolem parku projel v tom pro železnici památném roce 1845 a byla to taková událost, že cestující posílali svým známým ze zajímavých míst na této cestě pohlednice. Právě ty pohledy mířící na počernický zámek dokazují stáří tehdy již vzrostlých dubů, topolů a lip na hrázi rybníka, ležícího jen pár desítek metrů od zámku.

Lípy pamatují dobu založení rybníka, zabezpečují spolu s velmi starými duby svým kořenovým systémem jeho hráz. Jejich kmeny připomínají sochy starých barokních mistrů

Počernický zámecký park spolu s vůbec největším pražským rybníkem má rozlohu 41 hektarů. Je v něm vysazeno na 1 100 nejrůznějších, převážně listnatých stromů. Unikátem je skupina 27 dubů letních a právě ty lípy na hrázi. Park je protkán spoustou cest, cestiček a potůčků, tak jsme jej vyrazili prozkoumat.

Našli jsme i nejvzácnější zdejší strom. Více jak 180 let starý dub letní, s obvodem kmene téměř pět metrů, ostatní duby do jeho stáří nemají příliš daleko.

Parkem protéká Rokytka rozvětvená do několika potoků, dřevěné můstky nás vedou na hráz

Výlov, zajímavá podívaná jednou za rok, vždycky na podzim

Toto není záběr od Třeboně, to je seznámení s přírodou pro pražské předškoláky v Počernicích

Pětikilový kapři, o něco menší candáti i další druhy ryb, podle rybářů prý velice chutných, nepříkrmovaných jako u komerčních chovů, kde jde o rychlé a velké přírůstky. Část ryb byla prý dnes rozdána brigádníkům kteří se na dnešním dni pro malé diváky podíleli. My jsme se s nimi na té podívané trochu přizivili. Jednadvacet seniorů s jedním pejskem se mezi nimi cítilo docela dobře a možná jsme i díky nim trochu omládli.

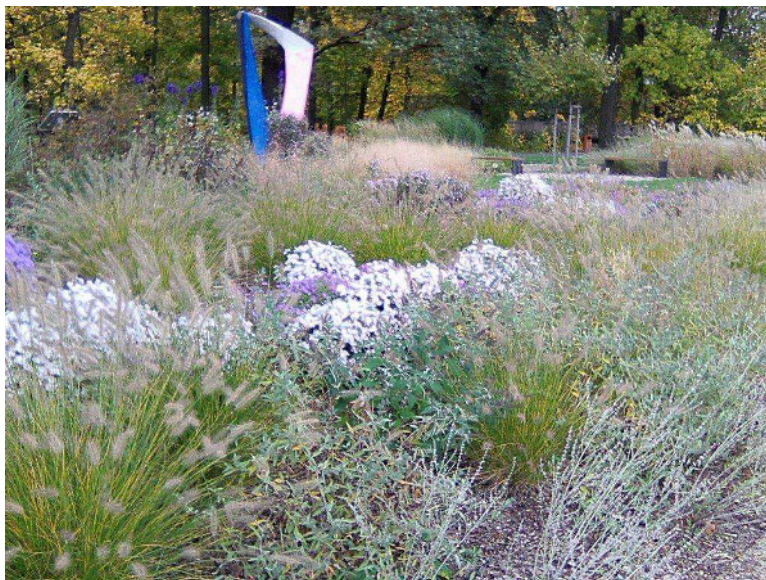
Usmívající se dámy tedy určitě

Je to vidět na naší společné fotce kterou jsme si pod nově postaveným vodním přepadem udělali.

Po hodince kterou jsme si dali na hrázi na rozkukání jsme se vydali zase jinou cestou parkem zpět na nádraží. Do odjezdu našeho vlaku zbývalo necelých dvacet minut. Byl to tedy hodně zrychlený přesun, možná že někteří ani nepozorovali že západní část parku, taková odpočinková, je i v těchto říjnových dnech ještě krásně rozkvetlá a plná dětí.

Na zastávce v Dolních Počernicích jsme měli ještě pár minutek na vydýchání do příjezdu vlaku.

Snad tedy ten dnešní výlet splnil očekávání. Babí léto, tak lze označit dnešní počasí, v tom sluníčku a je to přeci vidět i na fotkách, ty nádherné podzimní barvy musely potěšit každého. Možná si všichni ani nestihli prohlédnout vše, zdejší pivovar, nádvoří dětského domova, velmi starý kostelík Na nebevetí Panny Marie, místní malé muzeum, nebo hospodu se zajímavým názvem Léta Páně na jejíž venkovní zahrádku navazuje lesní divadlo.

Vůbec to nevádí, na hrázi počernického rybníka bude končit jedna z našich dalších vycházek. V nedalekém lese jsou ještě úplně jiné rybníky: Obora, Barbora a Eliška .

Na výlovu v Dolních Počernicích 12. října 2017.

Kroniku napsal Mirek, naše toulání Počernicemi sledovala s foťákem Jiřina Žipková, pár fotek jsme nafotili společně s Vendulou